

ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ!
 ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ!
 காராரும் வானத்தில் காணும் முழுநிலவோ!
 நீ ராரும் தண்கடலில் கண்டெடுத்த நித்திலமோ!
 ஆசை தவிர்க்கவந்த ஆணைகே சித்திரமோ!
 ஓசையளித்துமலர் உண்ணுகின்ற தனே வண்டோ!
 உள்ளம் எதிர்பார்த்த ஓவியமோ என மடியில்
 பிள்ளையாய் வந்து பிறந்த பெரும்பறோ!
 சின்ன மலர் வாய் சிரித்தபடி பால்குடித்தாய்
 கன்னலின் சாறே கனிசமே கண்ணுறங்கு!
 நீ திதிரியும் என்பார் நீ ள்கரத்தில் வாளுநீதிச்
 சாதியென்று போராடும் தக்கைகளின் நஞ்சில்
 கனலறேற்ற வந்த களிறே, எனது
 மனமறோ கின்ற மகிழ்ச்சிப் பெருங்கடலோ!
 தகை குமரம் கடந்தது சயெத்தொரு தொட்பிலிலோ
 ஈக்கள் நுழையாமல் இட்ட திரைநடுவில்,
 பொன்முகத்திலேயிழைத்த புத்தம் புதுநீ லச்
 சின்னமணிக் கண்ணை இமகை கதவால் மடிவடைப்பாய்!
 அள்ளும் வறுமனை அகற்றாமல் அம்புவிக்குக்
 கொள்ளைநோய் போல் மதத்தகைக் கட்டியழும் வதைகத்தபை
 போராடிப் போராடிப் பக்காமல் காய்க்காமல்
 வரேறோடு பரேக்கவந்த வீரா, இளவீரா!
 வாடப்பல புரிந்து வாழ்வை விழலாக்கும்
 மட்டப் பழக்கத்ததை தீ தனெறால் முட்டவரும்
 மாட்களையச் சீர்திருத்தி வண்டியிலே பட்டவந்த
 ஈடற்ற தோளா, இளந்தோளா, கண்ணுறங்கு!
 "எல்லாம் அவன் சயெலோ" என்று பிறர்பொருளை
 வலெல்லம்போல் அள்ளி விழுங்கும் மனிதருக்கும்,
 காப்பார் கடவுள் உமகைக் கட்டையில் நீர்போகும்பட்டும்
 வரேப்பீர், உழைப்பீர் என உரகைக்கும் வீணருக்கும்,
 மானிடரின் தோளின் மகத்துவத்தகை காட்டவந்த
 தனென் பெருக்கே, எனச் சந்தமிழே கண்ணுறங்கு!